

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Gallvs Abbas. 16. Octob.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

vit, nunc
rrò fili
ando ex
ales cor
minum
sua vul
, ut ferè
ponsa,
unc spi
a orna
, con
æ qua
bditæ.
cùm
tasset,
puta)
e nu
carum
Virgi
runt,
facem
beata.

quibusq; , tota ad divinam gloriam & animarū salu-
tem incubuit, adeò, ut diceret identidem : (libenter
purgatoriis ignibus ad extremum judicii diem crema-
rer, si vel unum peccatorem ad sanitatem revocare
possem) Domine, tua in me collata beneficia ignita
sunt amoris tui jacula : unde non ignescit cor meum?
ah Domine? jubes te diligi, da, quod jubes, & jube, quod
vis. Aug.

2. Aut PATI, aut MORI: ex illo S. Theresiæ
symbolo duplex effectus amoris arguitur. Vult pati
Theresia, ut sit similis Christo, qui tot ac tanta passus
est, idè laborem, idè crucem querit; tu vero ea
omnia fugis: vult vivere, ut patiatur; vis vivere ut ob-
lecteris. Muta consilium: habe deinceps egregium il-
lud symbolum: *Aut pati aut mori.*

3. Sancta Theresia vult mori, cum patiendi non e-
rit locus, tunc cupit dissolvi, & esse cum sponso suo:
cupisne dissolvi? minimè quidem; sed mortem times
tanquam finem bonorum, & malorum principium,
quia scilicet mundanis gaudiis nimium indulsist. Hor-
rendum Dei judicium; non mortem time: Judex pla-
cati potest, mors non item. *Nemo timeat quod evadere
non potest.* Tert.

S. GALLVS Abbas.

16. Octob.

*Quia tepidus es, & nec frigidus, nec
calidus, incipiam te evomere ex
ore meo. Apoc. 3.*

Gallus ad Laci Brigantini incolas Colum-
bano Duce venit, quem in literis & pie-
tate magistrum habuit. Hic permultis auctor
fuit, damnatâ superstitione, ad Christi partes
transeundi: ipse antra sylvásque à colubris &
lemuribus purgatas melior hospes cœpit in-
colere, commeatum saepius cœlo suppeditan-
te. Et fortè preces Numinis faciebat, cum ur-
sus adfuit pauperis cœnæ reliquias populatu-
rus. Sed jubet Gallus lignum potius fur com-
positet, eoque focum foveat. Facit ille im-
perata, & in laboris stipendum panem capit.
Tum Divus cum eodem ita paciscitur, com-
munem uterque montem haberent, cæterum
nemini deinceps mortaliū ursus noceret.
Has inquam leges homo tulit, & sacrosanctas
fera habuit. Vedit hoc & invidit orcus, omni-
que vi pellere Gallum est aggressus. Sed faci-
lē hic iterum in fugam versi pellem hostem e-
git, victor trophæum Crucis erexit, & præsti-
dium sacra Divorum lipsana imposuit. Quin
longius etiam hostem persecutus pepulit è fi-
lia Ducis Gunzonis, quam insederat, Gallia-
rum tum Regis sed Christi postea sponsa. Et
poterat in præmium accipere infulam Con-
stantensem, nisi hanc quam tanti alii faciunt:
nihil ille fecisset. Itaque ad majora præmia &

Gallo

Gallo digna cœlum evocavit. Ejus funus, equi
ferocissimi sponte ad sepulturæ locum duxer-
unt: usq; adeò nihil ferum in orbe est, quod
virtus non domet. Ex V Valfrido, Strabone apud Su-
num.

M E D I T A T I O.

De tempore spirituali.

1. **I**s tepidus dicitur, qui nec frigidus, nec calidus
est; qui quidem inferni metu abstinet à peccato
mortali, at veniale parum curat: qui negligenter fun-
gitur suo officio, qui ait: sufficit mihi, stare ad limen
paradisi; is denique, qui ea duntaxat facit, quæ sine
peccato mortali omittere non potest. Nonne te ex-
pressi? quantus est fervor tuus in divino obsequio? an
sedulò declinas levia quæq; peccata?

2. Tepidus Deo natus afferit, Deus vellet qui-
dem, ut calidus, aut frigidus esset, sed, quia tepidus
est, incipiet eum evomere ex ore suo. Deus facilius
aperti inimici, quam victi inimici, quam facti amici
patitur injurias; nec amat hominem, qui cùm piis o-
peribus vacare posset, non vacat, neque concessis af-
fatis gratiis utitur. Audi, quæ dicat Ambrosius de
tepidi *Qui calorem fidei non habet, tolerabilius ei fuerat,*
fidem non accepisse quam neglexisse.

3. Tu qui tepidus es, vel aliquando fervidus fuisti,
vel semper tepidus: si fuisti fervidus, fatearis oportet,
jucundius esse, cor suum Deo penitus devovere, quam
illud Deum inter & mundum partiri; qui enim cor
suum sic dividit; caret cœlestibus solatiis, & inferni

R 4

metu

264 (550)

metu, terrenis frui non potest. Si vero semper tenuis fuisti. Ah? precor experire fervoris suavitatem, gaudia & vide, quam suave sit, te totum Jesu consecrare August.

S. ANDREAS CRE TENSIS.

17. Octob.

Omnes honorate: fraternitatem diligite: Deum timete: Regem honorificate. Pet. i. Ep c. 3.

Bello, quod sacris Dei divisorumque imaginibus barbarus Copronymi furor indixerat, multum virtus Andreæ enituit, quippe qui sub ejus statim initia è Creta Constantiopolim advolavit, linguâ & pectore propugnaturus pietatem. Et nimis (clamabat ille in publico virtutis theatro) Majores nostros, qui pulchram pro patria morte oppetierunt, stantes in saxo, in ære, in auro suspicimus; at vero qui pulchritus pro Cœlo sunt mortui, nullo honore dignabimur? Tibi homini, Copronyme, aureas ponî statuas & surgere cœlo Colosso spectabimus, neque impune hos quisquam nostrum jam violabit? tu vero

Cœli